

پرونده شماره ۵۳

شعبه یک

حکم شماره ۱ - ۵۳ - ۲۱۶

AWARD

Case No. 53

Chamber One

بلانت برادرز کورپوریشن،

خواهان،

- و -

دولت جمهوری اسلامی ایران،

بانک تجارت، بانک صادرات،

بانک رفاه کارگران،

خواندگان.

IRAN UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL	دادگاه داوری دعاوی ایران-ایالات متحده	
ثبت شد - FILED		
Date	6 MAR 1986	تاریخ
No.	۱۳۶۴ / ۱۲ / ۱۵	شماره
	53	

حکم

حاضران:

آقای ا. کی. گیدی

از جانب خواهان:

آقای ال. بی. دیویس

وکلاي خواهان،

آقای جی. تی. هونان،

نماینده بلانت برادرز کورپوریشن،

آقای محمدکریم اشراق

از جانب خواندگان:

نماینده رابط دولت جمهوری اسلامی ایران،

آقای دکتر سیدخلیل خلیلیان

مشاور نماینده رابط،

آقای غلامی

دستیار نماینده رابط

آقای نظری

مشاور بانکی نماینده رابط،

آقای محسن کاکاوند

نماینده بانک تجارت بانک صادرات و بانک رفاه کارگران.

سایر حاضران:

آقای جی. آر. کروک

نماینده رابط دولت ایالات متحده آمریکا.

۳ - سوابق امر

در تاریخ ۱۶ نوامبر ۱۹۸۱ (۲۵ آبان ماه ۱۳۶۰) خواهان، بلانت برادرز کورپوریشن ("بی.بی.سی.") دعوائی علیه خواننده، دولت جمهوری اسلامی ایران، نزد دیوان ثبت و خواستار خساراتی به مبلغ ۲۶۲،۵۱۴ دلار آمریکا بابت موجودی هفت حساب بانکی که بنام بی بی سی یا شرکت فرعی ایرانی آن، بی بی سی جی دیولوپمنت کامپنی ("بی.بی.سی.جی.")^(۱) نزد بانک های ایرانی مفتوح بود، گردید. بهره و هزینه های حقوقی نیز مطالبه شده است.

(۱) در جلسه استماع این پرونده، طرفین توافق و دیوان داوری نیز تأیید کرد که به جای دو بانک، یعنی بانک اعتبارات و بانک ایرانیا، که بدواً "درگیر و دخیل بوده اند، جانشینان آنها یعنی بانک تجارت، بانک صادرات و بانک رفاه کارگران نیز علاوه بر دولت بعنوان خواننده منظور گردند.

ادعا حسب اظهار بنحو تخییری بر مبنای نقض قرارداد توسط خود بانک ها ، سلب مالکیت از ۹۰ درصد حقوق و منافع بی بی سی در بی سی جی از جمله حساب های بانکی آن و بالاخره بر مبنای مداخله در حقوق قراردادی (خواهان) از جانب دولت ، عنوان شده است .
واقعیات مورد استناد در تائید هر یک از سه طرز استدلال یکسان و مشابه است .

لوايح دفاعیه ای توسط دولت جمهوری اسلامی ایران ، بانک تجارت ، بانک صادرات و بانک رفاه کارگران به ثبت رسیده . در تاریخ سوم دسامبر ۱۹۸۲ (۱۲ آذر ماه ۱۳۶۱) جلسه استماع مقدماتی برگزار شد . بانک تجارت در یک لایحه توجیهی که در تاریخ ۳۰ اکتبر ۱۹۸۴ (۸ آبان ماه ۱۳۶۳) به ثبت رساند ، ادعای متقابلی به مبلغ ۱۱،۴۷۳،۸۱۳ ریال بابت دیون مالیاتی ادعائی بی سی جی که دستور انسدادی در آن مورد در تاریخ ۹ اکتبر ۱۹۸۳ (۱۷ مهر ماه ۱۳۶۲) به بانک ابلاغ شده بود ، مطرح کرد . بدنبال تبادل لوايح دیگری بین طرفین ، جلسه استماع شفاهی در تاریخ ۱۷ سپتامبر ۱۹۸۵ (۲۶ شهریور ماه ۱۳۶۴) برگزار گردید .

آقای ریچار ام . ماسک ، به استناد بند ۲ (اصلاحی) ماده ۱۳ قواعد دیوان و بنا بر توافق دولتین جمهوری اسلامی ایران و ایالات متحده آمریکا در جلسه استماع و صدور حکم مربوط به این پرونده شرکت نمود .

۲ - واقعیات و اظهارات طرفین

بی بی سی یک شرکت ساختمانی است که به موجب قوانین ایالات متحده آمریکا تشکیل یافته است . شرکت مزبور در سال ۱۹۷۴ در ایران شروع به فعالیت کرد و انجام چهار پروژه ساختمانی را بر عهده گرفت که یکی از آنها متضمن ساختن مسکن برای کارگران در بوشهر بود . یک شرکت فرعی ایرانی بنام بی سی جی که ۹۰ درصد آن متعلق به بی بی سی بود به منظور اجرای پروژه مزبور تاسیس گردید . حساب های بانکی که موضوع ادعای حاضر است در ارتباط با پروژه ساختمانی بوشهر افتتاح شده و مورد استفاده قرار گرفته است . ادعا به حساب های بانکی زیر مربوط میشود :

نام بانک	شماره حساب	صاحب حساب	نوع حساب	مبلغ
۱ - ایرانیان	۲ - ۷۱۰۵۱	بی بی سی	دلاری	۱,۷۲۹ دلار
۲ - ایرانیان	۶۰۶۷۰	بی بی سی	ریالی	۵,۶۹۹,۱۳۰ ریال
۳ - ایرانیان	۳۱۳	بی بی سی	ریالی	۳۵۵,۱۹۱ ریال
۴ - اعتبارات	۵۱ - ۸۵۸۷۱	بی سی جی	ریالی	۱۱,۹۶۷,۱۷۱ ریال
۵ - اعتبارات	۶۷۳	بی سی جی	ریالی	۵۵,۰۳۸ ریال
۶ - صادرات	-	بی سی جی	ریالی	۳۶,۳۸۰ ریال
۷ - رفاه کارگران	۵۰۷۳۱	بی سی جی	ریالی	۶,۹۷۲ ریال

به استثنای حساب بانک صادرات ، در مورد وجود حساب های یا دسده و مانده آنها اختلافی نیست .

بی بی سی عمدتاً "به فرضیه نقض قرارداد استناد می کند . بی بی سی این دعوی را مستقیماً از جانب خود و ، به موجب بند ۲ ماده هفت بیانیه حل و فصل دعوی ، بطور غیر مستقیم بعنوان صاحب ۹۰ درصد سهام بی بی سی جی اقامه می نماید . بی بی سی ادعا می کند که بانک های خواننده تعهد قراردادی داشتند که اجازه برداشت وجوه از حساب ها را عندالمطالبه بدهند ، لکن وقتی که مبادرت به انتقال مبالغی به حساب دلاری بی بی سی در ایالات متحده شد ، بانک های خواننده به تعهدات خود عمل نکردند . بی بی سی ادعا می کند که تا آنجا که امتناع از انتقال وجوه مبتنی بر کنترل های ارزی بوده که بانک مرکزی برقرار کرده است ، این قبیل محدودیت ها ناقض عهدنامه مودت بوده است زیرا که این محدودیت ها بدون موافقت صندوق بین المللی پول برقرار شده است .

خوانندگان اظهار می دارند تا آنجا که ادعاها به حساب های بانکی متعلق به بی بی سی جی مربوط میشود ، دیوان داوری نسبت به آنها صلاحیت ندارد ، زیرا بی بی سی جی یک شرکت ایرانی است که هیچ ادعای غیر مستقیمی از جانب آن پذیرفته نیست . ایشان مضافاً " استدلال می کنند که هیچ مدرکی دال بر درخواست خارج ساختن وجوه مورد بحث و امتناع از آن ، قبل از

(۲) عهدنامه مودت و روابط اقتصادی و حقوق کنسولی فیما بین دولت ایالات متحده آمریکا و ایران که در تاریخ ۱۵ اوت ۱۹۵۵ (۲۴ مرداد ماه ۱۳۳۴) امضاء و در تاریخ ۱۶ ژوئن ۱۹۵۷ (۲۶ خرداد ماه ۱۳۳۶) به اجرا گذارده شده است .

۱۹ ژانویه ۱۹۸۱ (۲۹ دیماه ۱۳۵۹) که بتواند طبق مفهوم بیانیه حل و فصل موجود ادعای "پابرجائی" گردد، وجود ندارد. و بالاخره ایشان اظهار میدارند که وجوه مورد بحث کماکان در دسترس صاحبان مربوطه حساب ها بوده و مسئله سلب مالکیت از حساب ها مطرح نیست.

۳ - دلایل صدور حکم

از پرونده هائی که در گذشته در دیوان مطرح شده اند، این نکته کاملاً احراز گردیده که صرف داشتن پول در یک حساب بانکی موجب حق قراردادی نسبت به پرداخت آن می گردد، لکن این امر، فی نفسه، بعنوان ادعائی که "در تاریخ این بیانیه پابرجا بوده، اعم از اینکه در دادگاهی مطرح شده یا نشده" باشد، مشمول تعریف بند ۱، ماده دو بیانیه حل و فصل دعاوی نمی گردد. از اینرو، خواهان باید ثابت کند که ادعا بصورتی که در حال حاضر در دیوان مطرح است، قبل از آن تاریخ قطعیت یافته است.

در جلسه استماع، آقایان هنری کواد و تری هونان، به ترتیب، مدیر عملیات و مدیر پروژه وقت بی بی سی در پروژه بوشهر، مدارکی راجع به نحوه اداره حسابهای مختلف بانکی بی بی سی و بی سی جی که آنان مسئولشان بودند، به دیوان تسلیم کردند. هر یک از این حسابها در تامین مالی پروژه بوشهر جهت منظور خاصی مورد استفاده واقع می شد. آقای کواد توضیح داد هنگامی که مجموع موجودی ریالی از حد نیاز مندیهای جاری بی بی سی تجاوز می کرد، مازاد مذکور از طریق حساب اصلی شماره ۶۰۶۷۰ بانک ایرانیان، به دلار تسعیر و به حساب بی بی سی نزد بانک آمریکا در ایالات متحده منتقل می گردید. طبق اظهار آقای کواد پیش از نوامبر ۱۹۷۸،

(۳) در جلسه استماع، ادعا بر مبنای نقض قرارداد مطرح شد و خواهان هیچگونه دلیل و مدرک و استدلال دیگری راجع به سلب مالکیت (از حساب ها) ارائه ننمود.

هیچگونه مشکلی در انتقال وجوه بدین ترتیب پیش نیامده بود. اولین مورد مواجهه با مشکل در اینگونه انتقالها در نوامبر ۱۹۷۸ پدیدار شد، و آن هنگامی بود که بانک آوا آمریکا اطلاع داد که موفق نشده است بابت وجوهی که وی به دلار به ستانکار حساب بی بی سی در ایالات متحده منظور کرده بود از بانک ایرانیاں ریال دریافت کند. معامله مورد بحث جزئی از ادعای حاضر نیست.

بنا بر اظهار شهودخواهان بعداً " در طول ماههای نوامبر و دسامبر ۱۹۷۸ و ژانویه ۱۹۷۹ دوره ای فرار سید که در اثر اعمتایات، تعطیلیها و تظاهرات فعالیت های عادی بانکی بی بی سی جدا " مختل گردید. در مواقعی که با نکهای اغلب تعطیل بودند، حتی عملیات روزمره نظیر پرداخت به مقاطعه کاران فرعی مشکل شده بود. شهوداظهار داشتند که با نکهای حتی در مواقعی که باز بودند، ظاهراً "اگم بودیول نقد برای پرداخت وجوه چکهای مشتریان، و کمبود پرسنل حتی جهت انجام معاملات عادی در زحمت بودند.

آقای کواد توضیح داد که تماس با بانک از طریق مراجعات شخصی مدیر دفتر بی بی سی حفظ می گردید. در دسامبر ۱۹۷۸، به مدیر دفتر دستور داده شد که به بانک ایرانیاں مراجعه وسیعی کند ترتیب انتقال ۵۰ میلیون ریال از حساب شماره ۶۰۶۷۰ را به ایالات متحده بدهد. هیچگونه سابقه و مدرکی راجع به تسلیم این تقاضا و یا اقدامی در اثر آن، در دست نیست، و بهر حال چنین انتقالی هرگز صورت نگرفت.

در پاسخ به سؤال یکی از داوران که این تقاضا به چه نحو بوده، آقای کواد گفت که این قبیل تقاضاها از بانک همیشه بطور شفاهی به عمل می آمد و هرگز به صورت کتبی انجام نمی شد.

آقای هونان تا زمان مراجعتش به ایالات متحده در اکتبر ۱۹۷۸ مسئول اداره امور مالی پروژه بوشهر بود. وی اظهار داشت که بعد از بازگشت به آمریکا در فعالیت های مربوط به خارج ساختن وجوه بی بی سی از ایران از نزدیک دخیل بوده و از اقداماتی که کارکنان ایرانی بی بی سی طی سال ۱۹۷۹ بدنبال فعالیت های قبلی به عمل می آوردند، اطلاع داشت.

آقای هونان کوششهایی را که بی بی سی برای خارج ساختن وجوه به عمل آورده بود، تشریح کرد. ظاهراً "به توصیه بانک آوامریکا، بی بی سی دو نامه به اداره معاملات ارزی بانک مرکزی ایران در تهران، نوشت. در نامه اول، که به تاریخ ۲۷ ژوئیه ۱۹۷۹ (۵ مرداد ماه ۱۳۵۸) بود، از بانک درخواست کرد که انتقال مبلغ ۱۴,۵۰۰,۰۰۰ ریال از حساب شماره ۸۵۸۷۱ بی سی جی در بانک اعتبارات را تصویب نماید. در نامه دوم، به تاریخ ۲۳ اکتبر ۱۹۷۹ (اول آبان ماه ۱۳۵۸)، صرفاً "به حساب بانکی ریالی ما در تهران" اشاره شده و شماره حساب و یا مبلغی که اجازه انتقال آن مورد درخواست بود، ذکر نگردیده بود. برای هیچیک از نامه ها پاسخی دریافت نشد. در واقع، در جلسه استماع وصول هر دو نامه مورد انکار قرار گرفت.

پیش از آن، بی سی جی راساً، طی نامه مورخ دوم آوریل ۱۹۷۹ (۱۳ فروردین ماه ۱۳۵۸)، از کردیت لیونیه نیویورک جهت انتقال وجوه از همان حساب بانک اعتبارات به خارج، استمداد کرده بود. کردیت لیونیه نتوانسته بود در این زمینه کمکی بکند.

هیچگونه سابقه مکاتباتی با بانکهای که حسابها نزد آنها بوده، در دست نیست و آقایان کوادو هونان نیز به یاد ندارند که اقدامی غیر از آنچه که شفاهاً انجام گرفته، به عمل آمده باشد. پس از حوادث نوامبر ۱۹۷۹، اقدام جدیدی برای انتقال وجوه از ایران به عمل نیامد، گو اینکه در جریان دعوائی که بی بی سی در دادگاههای ایالات متحده اقامه نمود، ادعائی بابت چند حساب بانکی مطرح شده بود. با وجود این، بعضی از حسابها تا مدتی بعد، یعنی تا نوامبر ۱۹۸۰ فعال بود، و به ویژه، چکهای عهده حساب بانکی شماره ۶۰۶۷۰ بانک ایرانیان تا آن تاریخ صادر و وجوه اکثر این چکها از حساب مزبور پرداخت می گردید.

در پرونده هارزا انجینیرینگ کامینی و جمهوری اسلامی ایران (حکم شماره ۲-۹۸-۱۹ مورخ ۳۰ دسامبر ۱۹۸۲ / ۹ دیمه ماه ۱۳۶۱، چاپ مجلہ در: Iran-United States C.T.R. Vol. 1, p.499) نظر داده شد که "صرف حق پرداخت از یک حساب بانکی، یک ادعای "پایرجا" در محدوده مفهوم بیانیه حل و فصل ادعاها به شمار نمی آید، اما ادعای اینکه از استفاده از حساب بدون دلیل ممانعت

به عمل آمده یا حساب به نحو دیگری ضبط شده، چنین ادعائی را به وجود می آورد" (ص ۵۰۴). پرونده مزبور، برخلاف پرونده حاضر، اصلاً به عنوان ادعای سلب مالکیت مطرح و به مداخله ادعائی در حق خواهان در برداشت از حساب بانکی خود در ایران مربوط می شد. موضوع انتقال وجوه به خارج در آن پرونده مطرح نبود.

پرونده دیگری که در دیوان مطرح و تقریباً "موضوعات مشابهی در آن عنوان گردید، پرونده شرینگ کورپوریشن و جمهوری اسلامی ایران بود (حکم شماره ۳ - ۳۸ - ۱۲۲، ثبت مورخ ۱۶ آوریل ۲۷/۱۹۸۴ فروردین ماه ۱۳۶۳). در پرونده یاد شده، خواهان، ضمن مطالب دیگر، ادعا کرد که بانک مرکزی به طور غیرقانونی از دادن اجازه به بانک تجارت خارجی ایران جهت پرداخت وجوه و دوفقره براتی که به دلار به نفع دوشرکت فرعی خواهان صادر شده بود، امتناع کرد. ادعا، به دلیل اینکه خودداری بانک مرکزی مستنی بر، یا قابل توجیه با مقررات قانونی جاری ایران نبود، تأیید گردید.

لیکن، دیوان بر این نظراست که بین پرونده شرینگ و واقعیات پیرامون پرونده حاضر، وجه تمایز مهمی موجود است. در پرونده شرینگ، دوفقره برات صادر شده و تقاضای انتقالی با اشاره صریح به این بروات، به بانک مرکزی تسلیم شده بود. بنابراین، در وجود یک ادعای پابرجا شبهه ای نبود.

از نظر دیوان وجه تمایز این پرونده، فقدان کامل و بارز هرگونه تقاضای کتبی برای انتقال پول از بانکهای است که حسابها در آنها نگهداری می شد. علاوه بر آن، مدارک نشان می دهد که چکهای عهده بعضی از حسابها صادر و پرداخت شده، و این امر با کوششهای ادعائی جهت خارج ساختن کلیه وجوه منافعات دارد. گرچه، همانطور که بی بی سی اطلاع داشت، بانک مرکزی می بایست اجازه انتقال را صادر کند، با اینحال برای اینکه بتوان ادعائی را علیه بانکهای نگهدارنده حسابها مطرح ساخت، لازم بود که دلیل و مدرکی دال بر تسلیم تقاضا به آنها جهت اقدام به انتقالی که اجازه برای آن درخواست شده بود، وجود داشته باشد. این امر، به ویژه در مورد پرسنل هوشیار و بصیر شرکتی که به تصدیق خودشان از راهنماییهای کارشناسان امور بانکی بهره مند بودند، صادق است. بدیهی است، این امر مستلزم آن بود که بی بی سی یا بی جی کوشی

به عمل آورده و تکلیف و جره معینی را به صراحت روشن کند، در آن صورت امتناع (با نکها) از آن، یا به منزله نقض قرارداد از جانب بانکهای نگهدارنده حسابها تلقی می‌شد، و یا اینکه موجبات دعائی علیه بانک مرکزی، به سبب مداخله خلاف قرارداد می‌گردید.

در پرونده حاضر مدرکی راجع به یک فقره تقاضای مشخص از بانک مرکزی در ارتباط با حساب شماره ۸۵۸۷۱ بانک اعتبارات وجود دارد که عبارت از نامه مورخ ۲۷ ژوئیه ۱۹۷۹ (۵ مرداد ماه ۱۳۵۸) می‌باشد. تقاضای کتبی دیگری، یعنی نامه مورخ ۲۳ اکتبر ۱۹۷۹ (اول آبان ماه ۱۳۵۸)، توسط بلانت اینترنشنال لیمیتد به بانک مرکزی تسلیم و با چنان عبارات کلی تحریر شده بود که بدون توضیحات بیشتر، بانک مرکزی نمی‌توانست بدان رسیدگی نماید.

واضح است که وظایف بانک در پرداخت چک‌ها و انجام ترتیبات یا انتقالات مورد درخواست مشتری، منحصرًا "موقعی به صورت تعهدی مشخص در می‌آید که چکی یا تقاضائی در رابطه با وجوه معینی تسلیم شود. در غیر این صورت، موجودی، همچنان دست نخورده در حساب باقی می‌ماند، یعنی دقیقًا "به صورت کنونی که مورد قبول طرفین نیز می‌باشد.

بنا بر این، دیوان بر اساس واقعیات خاص این پرونده نتیجه می‌گیرد که ادله و مدارک دال بر اینکه از بانکهای که حسابهای مربوطه بی بی سی و بی سی جی در آنها نگهداری می‌شد، تقاضاهائی به عمل آمده تا موید این نظر باشد که در تاریخ ۱۹ ژانویه ۱۹۸۱ (۲۹ دیماه ۱۳۵۹) "ادعای پابرجا"ئی وجود داشته است، کافی نیست.

ادله شفاهی ارائه شده در استماع پرونده مبنی بر اینکه ادعاهای مبتنی بر بعضی از همان حسابهای بانکی، جزئی از جریان دعوائی بوده که پیش از آن تاریخ در ایالات متحده مطرح گردیده است، در نتیجه گیری حاضر تاثیر ندارد. ادله مزبور در این اظهار خوانندگان که بانک مرکزی هرگز دونا مرسالی به وی را دریافت نکرده است، ارائه شد. اظهاراتی که از طرف بی بی سی به عمل آمد در مورد مبلغ خاص و حسابهای که در رابطه

با آنها در دادرسیهای ایالات متحده تقاضای جبران خسارت شده به قدر کافی مشخص نبود تا با مبالغ و حسابهای موضوع ادعای حاضر مطابقت داشته باشد. دیوان، همچنین نمیتواند نسخه‌ای از توافق طرفین در مورد اسلاگرام را که خواهان برای اولین بار در استماع پرونده ارائه و اجازه ثبت آن را خواست، به عنوان مدرک بپذیرد. بنا بر این، دیوان به این مسئله که اگر سند مزبور به موقع تسلیم می‌گردید، تأثیری در این نتیجه‌گیری می‌داشت یا در آن بی تأثیر می‌بود، نمی‌پردازد.

با توجه به نتیجه‌گیری دیوان در این موضوع، دیگر لزومی به پرداختن به موضوعات مطروحه راجع به تابعیت بی بی سی یا اهلیت وی در اقامه ادعای غیر مستقیم بر مبنای مالکیت ۹۰ درصد سهام بی بی سی توسط نامبرده، نیست.

ادعای متقابل

ادعای متقابلی که بانک تجارت به ثبت رسانده مربوط به توقیف یا انسداد حسابهای بی بی سی تا میزان مبلغ ۱۱،۴۷۳،۸۱۳ ریال ظاهراً "بابت بدهیهای مالیاتی است. در تائید ادعای متقابل، به نسخه‌ای از تصمیم مورخ ۳۰ سپتامبر ۱۹۸۲ (۸ مهر ماه ۱۳۶۱) کمیسیون تشخیص مالیاتی اشاره شده که ضمن آن دستور توقیف حسابهای مذکور صادر گردیده است. معذک، دلیل و مدرکی دال بر اینکه بدهی اصلی پیش از تاریخ ۱۹ ژانویه ۱۹۸۱ (۲۹ دیماه ۱۳۵۹) به وجود آمده و یا اینکه مراتب پیش از این تاریخ به صاحب حساب اطلاع داده شده است، در دست نیست. از اینرو، نیازی به پرداختن به مسائل صلاحیتی که آیا ادعا، که مبتنی بر اجرای قوانین داخلی ایران است، ادعائی است که می‌توان قانوناً "در این دیوان مطرح ساخت یا نه، یا اینکه می‌توان گفت که ادعای ناشی از همان قرارداد، معامله یا رویدادی است که ادعای اصلی بر آن مبتنی است، نمی‌باشد.

هزینه‌ها

در اظهاریه‌ای که دولت جمهوری اسلامی ایران در تاریخ ۸ اکتبر ۱۹۸۴ (۱۶ مهر ماه ۱۳۶۳) به ثبت رساند، تقاضا کرد که دیوان حکم پرداخت "هزینه‌های داور و حق الوکاله

وکیل "را صادر نماید . لیکن، چون درخواست مزبور مستند به مدارک مثبتی نمی باشد، دیوان نمی تواند چنان حکمی در مورد پرونده حاضر صادر کند .

به دلایل پیش گفته ،

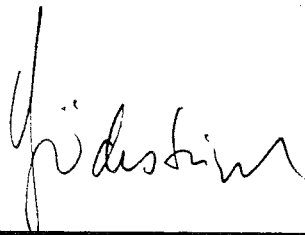
دیوان به شرح زیر حکم صادر می کند :

ادعای بلانت برادرز کورپوریشن علیه جمهوری اسلامی ایران، بانک تجارت، بانک صادرات و بانک رفاه کارگران مردود شناخته می شود .

ادعای متقابل بانک تجارت علیه بلانت برادرز کورپوریشن مردود شناخته می شود .

هریک از طرفین مسئول تقبل هزینه های داورى مربوط به خود می باشد .

لايه، به تاريخ ۲۸ فوریه ۱۹۸۶ برابر با ۹ اسفند ماه ۱۳۶۴

کارل - هاینس بوکشتیگل

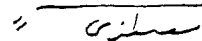
رئیس شعبه یک

به نام خدا

ریچارد ام . ماسک

نظر مخالف

محسن مصطفوی

نظر جداگانه راجع به
هزینه های داورى

ک.ف . و آ.ن. / ج.ح .